

Dni dobrovoľníkov sa začali v piatok na transfuziológii

Hutnícka kvapka krvi železiarov oslovila

Piatok, 8. júna, šesť hodín ráno. Čakáreň Hematologicko-transfuziologického oddelenia polikliniky šačianskej nemocnice v areáli U. S. Steel Košice je plná. Do oficiálneho začiatku Hutníckej

Čakáreň bola plná darcov krvi už o šiestej hodine ráno.

kvapky krvi, ktorá otvára dni dobrovoľníkov, chýba ešte pol hodina. Prví darcovia však už stihli vypísať dotazníky pre zdravotníkov a netrpelivo čakajú na skúšobný odber i vyšetrenie lekárom. Až s jeho súhlasom môžu prejsť o dvere ďalej a ľahnúť si na jedno z troch pripravených odberových lôžok.

S číslom jeden čaká na svoj osemdesiaty druhý odber krvi oceliar **Metod Novák**. „Plánoval som si ďalší odber, keď sa objavila informácia o dobrovoľníckych dňoch. Rozhodol som sa, že sa zapojím,“ vraví. „Dnešný odber má pre mňa zvláštnu atmosféru. Rovno odtiaľ idem na promócie dcéry.“ S rozhodnutím pomôcť zdravotníctvu prišiel po štrnásty raz darovať krv **Štefan Glončák** z Mechaniky. Oceliarka **Alena Kušnirková** čaká na svoj dvadsiaty piaty odber. „Chodím dávať krv pravidelne, daryňou bola aj mama.“ Pravidelným darcom je i elektrikár **Michal Hruška**. Dnes má svoj dvadsiaty štvrtý odber. „Sme trojica kamarátov a ťaháme to spolu od strednej školy,“ hovorí. „Ja pracujem v Oceliarni, tuto kamarát,“ ukáže na spolusediaceho, „**Marek Rešteľ** vo Vysokých pečiach a tretí **Pavol Merta** v Kokosovni. Aj krv chodievame dávať spoločne. Paľo dnes príde neskôr, má skúšku na vysokej škole, ale určite dôjde,“ vysvetľuje. K darcovstvu, dodáva, ho doviedol príklad otca. „Mám dobrý pocit, že môžem pomôcť,“ vyznáva sa zo svojho motívu na darcovstvo Marek. Podobne zmysľajúcich mladých ľudí,

hovorí, má však vo svojom okolí menej. „Vraviam, že sa boja,“ usmieva sa.

Zdravotníčky pracujú rýchlo a zohrato. Primárka oddelenia **Annamária Bratková** a vrchná sestra **Edita Petrášo-**

Príhlásilo sa takmer sto železiarov, rátať treba aj s našimi ďalšími pravidelnými darcami,“ hovorí hematologička, doktorka **Monika Rychvalská**. „**To je už dosť aj pre väčšiu transfúziu než sme**

niam Anne Výrostkovej, Eve Proczovej, Marte Galkóovej, Kamile Tancerovej. V laboratóriu majú službu **Ružena Pal- kovičová** a **Viera Stričeková**. Trepezlivosť nestráca ani **Mária Bakošová**. Kontrolu-

Miloša Gogu prišiel podporiť šestočný syn Adam.

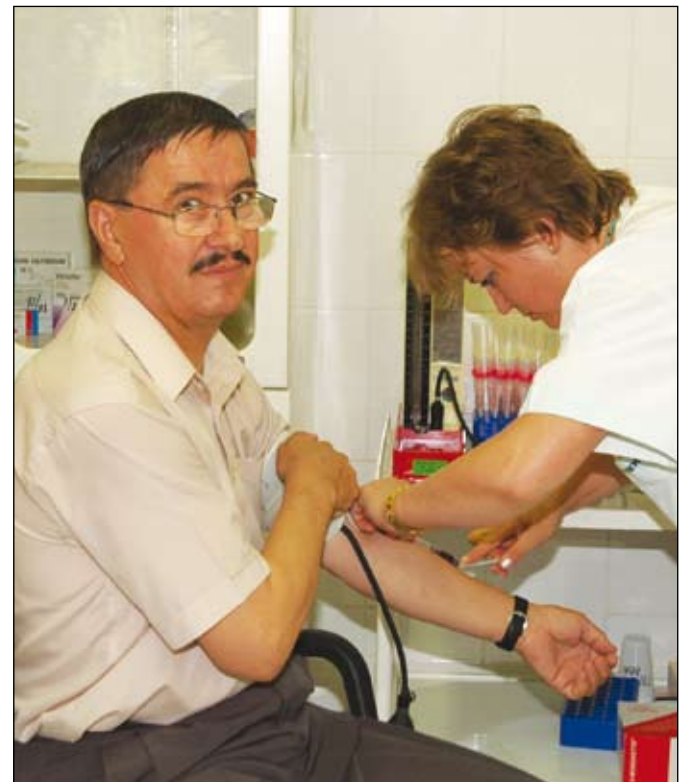
vá nič nenechali na náhodu. Oproti štandardu posilnili tím o tri pracovné sily. „Dnes to bude ťažký deň. Bežne máme za deň tridsať odberov, maximálne sme mali šesťdesiat.

my.“ V miestnosti evidencie darcov sa na nás stihne usmiať zdravotná sestra **Anna Koložová** a napriek sústredeniu pri odberoch krvi na laboratórne vyšetrenie, prívetivosť nechýba ani jej kolegy-

miestnosti. Internistka doktorka **Jana Grofčíková** sleduje po očku prichádzajúcich. Je po nočnej službe a prišla pomôcť. „Zachraňujem, ak by to bolo treba,“ povie s miernou nadsádzkou. „**Pani doktorka, poďte prosím,“** vzápätí ju zavolá sestra od odberového lôžka. Poblehlý muž v kresle sa sťažuje na nevoľnosť. „**Nie je to nič vážne,“** oznámi nám o chvíľu. „**Ide iba o bežnú nevoľnosť, ktorej sa niektorí nevyhnú. Majú málo tekutín, svoje u niekoho robí aj stres a dnes je naozaj aj veľmi teplo.**“

Daniel Jac z Teplej valcovne je už

Mladá mamička pätnásťmesačnej dcéry **Andrea Egryová** má dnes svoj osemnásť odber. „**S darcovstvom som začala ako 18-ročná. Potom som mala pauzu a znovu som sa k tomu vrátila na vysokej škole. Po zdravotnej stránke nevidím dôvod, prečo by som krv nemohla darovať. Mám dokonca pocit, že mi to pomáha,“** zasmee sa. Smutný odchádza valcovač **Andrej Kučma**. „**Naposledy som bol na odbere 19. marca, dnes ma vyradili, mám málo železa.**“ Nič nezvyčajné, hovoria zdravotníčky. Tri mesiace od odberu ešte neuplynuli a organizmus sa nestihol zregenerovať. Tak hľadám nabudúce... Energetik, strojník kalového hospodárstva v Sokolovoch, **Štefan Švec**, prišiel na odber rovno z nočnej zmeny. Procedúru absolvuje po šesťdesiaty deviaty raz. „**Pokiaľ je to možné, zvyknem chodieť pravidelne**

Pre Františka Gálka bola popudom darovať krv informácia v novinách.

skúsený „harcovník“, krv dnes dáva po dvadsiaty ôsmy raz. „**Žijem s týmto podnikom a snažím sa zapájať do rôznych aktivít,“** odpovedá z lôžka. „**Darcovstvo má medzi železiarmi dlhoročnú tradíciu, mám rád aj športové akcie. Som tu spolu s kolegom,“** ukáže na muža pod oknom, „**po odbere pôjdeme spolu na kávu na kus reči,“** prezrádza čo-to z piatkového programu. **Juraj Hromňák**, ktorého sa to týka, sa usmieva. Má totiž malé jubileum. Dnes daruje krv po šesťdesiaty raz a stane sa „zlatým“ darcom krvi. Lepšie povedané, splní podmienky na udelenie zlatej plakety Dr. Jana Janského. „**Pokračujem do osemdesiatky,“** zahľadá rezolútne medzi tým, čo sa vak pomaly plní jeho krvou. Tretí do par-

na deň presne. Ďalší odber mi vychádzal na 3. júna, ale rád som si počkal do ôsmeho. Ešte ani raz ma nevyradili, tak dúfam, že obstojím aj dnes. Čo budem robiť po odbere? Trošku si pospím a potom si pôjdem zabehať po čistinke na Opátskom, kde máme chatku. Beh je moja vášeň, ktorú som objavil ako 32-ročný,“ prezrádza. „Behávam maratóny, teraz skôr už kratšie trate.“ Stihne ešte povedať, že z troch dcér kráča v jeho šľapajach darcovstva krvi najstaršia. Má za sebou už desať odberov.

Zámočník **Štefan Horváth** z Oceliarni sa stal darcom pred rokmi, keď mala úraz sestra a potrebovala krv. „**Odvtedy chodievam pravidelne. Dnes je to môj tridsiaty prvý odber,“** hovorí. „**Pridala**

Andrea Egryová darovala v piatok krv po osemnásťy raz.

Hutnícka kvapka krvi oslovila i Daniela Jaca (v popredí) z Teplej valcovne. V pozadí Miroslav Baltovič z Mechaniky.

je zoznam železiarských darcov, vydáva darčekové balíčky a poukážky na občasťvenie, zapisuje do preukazu darcu dátum odberu, varí a ponúka čaj a kávu všetkým, ktorí prichádzajú z odberovej

tie na lôžku je **Miroslav Baltovič** z Mechaniky. „**Som rád, že som tu. Dva razy ma vyradili kvôli problémom s krvným tlakom, dnes som v poriadku,“** hovorí spokojne.

sa ku mne už aj manželka, ktorá ma zo začiatku len sprevádzala. Darovala krv doteraz päťkrát. Myslím, že by tu dnes malo byť viac mladých.“ Oceliarka **Martina Gosťová** z Pripravy vsádzky hovorí,

Darcom s najväčším množstvom odberov bol v piatok Jozef Mitaľ. Krv daroval po stoštvrtý raz.

Manželia Molčákoví. Dağmar prišla na transfuziológiu po druhý raz, Igor je prvodarca. Na fotografii chýba brat Vladimír Molčák, ktorý absolvoval svoj tretí odber.

že nie je nervózna, hoci krv chce darovať po prvý raz. „Prvodarkynou budem, až keď mi ju zoberú,“ reaguje na otázku o svojich pocitoch. „Chcem si vyskúšať aké to je. Doma máme jedného darcu. Je ním manžel.“ Informácia o dobrovoľníckych dňoch zaujala aj Františka Gálka z vedenia spoločnosti. „Ja som darcom od sedemdesiatych rokov a mám za sebou štrnásť odberov. Načas som prestal kvôli zdravotným problémom. Všetko je však už v poriadku a dnes som tu. Inšpiroval ma článok v Oceli východu. Ak by som ho nečítal, možno prídem až o dva či tri mesiace.“

ko Goga sa konečne dočkal a vchádza s otcom Milošom do odbernej miestnosti. Po celý čas sa od neho ani nepohne a so záujmom sleduje všetko, čo sa s tatom, ktorý prišiel na svoj šesťdesiaty tretí odber, deje. „Zaujalo ma, že na dobrovoľnícke dni môžeme zobrať aj rodinných príslušníkov, tak som to využij. Malý bol zvedavý. Škoda, že nemohla prísť so mnou aj manželka, je tiež daryňou. Nevystihla tento termín.“ Na svoj prvý odber sa odhodlala Kamila Gálová z vedenia spoločnosti. „Chcela som si to skúsiť. Či prídem aj po druhý raz? Uvidím, ako sa budem

lepenou rukou popíja čaj evidentka prevádzky Radiátory v Hutníckej druhovýrobe Katarína Szabó – Bartková. „Po prvý raz som darovala krv pred dvomi rokmi. Aj vtedy ma inšpirovala podobná akcia. Ak nás firma osloví aj v budúcnosti, príšla by som zas. S prístupom zdravotníkov i organizáciou som spokojná. Objednala som sa na pol deň, je štvrt na jedenásť a už som po odbere.“ „Snažím sa chodiť na odbery každý štvrtý mesiac, teda vždy, ako je to ženám dovolené. Miesto striedam. Raz som v meste a raz tu, v areáli,“ vraví Alžbeta Šlosárová zo Zušľachtovní.

bratova manželka Darina po druhý raz a brat Igor je prvodarca.“ Keď budú také akcie aj v budúcnosti, určite prídem, svorne dodávajú dobre naladení pri odchode. Ivan Gavliák a Dağmar Kredatsová sú z Hutníckej druhovýroby. Absol-

kého, ktorú udelia po prvý raz pätnástim darcom krvi za sto bezpríspevkových odberov. Hutnícka kvapka krvi oslovila aj amerických kolegov a ich rodinných príslušníkov.

nažera pre marketing a strategický plán Briana Cowella. Posledným darcom dňa je o štvrt na dve viceprezident pre technológiu Patrick Mullarkey. Spolu bolo v piatok na transfuziológii 116 darcov. Štrnásť z nich z odbe-

Nevyhnutné administratívne úkony spojené s odberom krvi zabezpečovala Mária Bakošová.

V sprievode hlavnej sestry polikliniky Oľgy Adámkovej nakukneme do vedľajšej miestnosti, kde manažérka kvality Magdaléna Fejsáková „stráží“ so svojím tímom kvalitu krvi. Kým pred odberom sa každý z darcov podrobí vyšetreniu krvného obrazu a prehliadky lekárom, po odbere čaká na každý krvný vak komplexné serologické a imunohematologické vyšetrenie. „V prvom prípade vyšetrujeme protilátky na hepatitídy B a C, syfilis, vírus HIV a pečeňový enzým ALT, v druhom prípade krvnú skupinu a podskupinu, antigény K, Rh faktor a ostatné antigény,“ vysvetľuje. Náročné spracovanie krvi musí byť hotové do šiestich hodín. „Plazma do šiestich hodín a erytrocyty do dvoch hodín,“ upresňuje. Z jedného 400-maximálne 510-mililitrového vaku krvi získajú zdravotníci približne dva a pol decilitra červených krviniek, zvyšok tvorí plazma.

Je trištvrte na desať a u Anny Rišulovej z poisťovne Dôvera, ktorá si zriadila pracovisko pohodotovo priamo na transfuziológii, aby bola darcom bližšie, sa prihlásilo už tridsaťštyri ľudí. Je to ich posledná zastávka pred odchodom domov. „Mám pre nich pripravené vitamínové balíčky, ktoré poisťovňa bezpríspevkovým darcom ako jediná poskytuje a rôzne propagačné materiály. Najmä ženy upozorňujem na možnosť prihlásiť sa na mamografické vyšetrenie prsníkov.“

Čakáreň sa pomaly prerieďuje a raný nápor zmiernuje. Šesťročný Adam-

dnes cítiť. Práve teraz trochu zápasím s nevoľnosťou.“ „Som sporadickou daryňou,“ charakterizuje sa Janka Ferenčuhová, ďalšia žena z vedenia spoločnosti. „Je to môj tretí odber. Nerobím z toho nič veľké. Odskočila som z kancelárie a hneď sa vrátim.“ S pre-

„Tentoraz ma pre areál inšpirovala Hutnícka kvapka. Svoj trinásty odber som si preto o niekoľko dní posunula.“ Medzi darcami objavíme i súrodencov Molčákových. „Strelili sme sa tu náhodou,“ usmieva sa Vladimír. „Máme to pekne podelené. Ja som darcom po tretí raz,

vujú svoj druhý a prvý odber. Dağmar sa chystá zajtra ešte na brigádu do domova dôchodcov.

Úžasné bolo počuť z úst Jozefa Mitaľu z Vysokých pecí číslo 104. Presne toľko odberov krvi má za sebou po uplynulom piatku. Je to výsledok pravidelného darčovstva od osemnástich rokov. „Pokračujem ďalej a som hrdý na to, že striebornú Janského plaketu má už aj môj syn a že darcom je i zať.“ My ešte prezradíme, že J. Mitaľ, známy medzi turistami ako Barón, si práve dnes prevezme pri príležitosti Svetového dňa darcov krvi medailu prof. MUDr. Jána Kňazovic-

O štvrt na dvanásť prichádza Michael Rogers, generálny manažér pre technický servis zákazníkom. Hovorí, že v štátoch daroval krv už viac ako desaťkrát, u nás ešte nie. „Chcem podporiť tunajšiu komunitu. Pre mňa je to niekoľko-

ru vyradili kvôli zdravotným problémom. „Muži boli dvaja, zvyšok ženy, u ktorých sme zistili menej červených krviniek. Na anémiu dostali lieky na recept,“ uzatvára hematologička Monika Rychvalská. Hutnícku kvapku krvi prišlo

Piatková „osádka“ zdravotníčok, ktoré prispeli k hladkému priebehu akcie. Prvá zľava Anna Rišulová zo zdravotnej poisťovne Dôvera. Foto: Milan KATUNSKÝ

Dobrovoľnícku akciu prišiel podporiť aj viceprezident pre technológiu Patrick Mullarkey.

Každý krvný vak po odbere vyšetria komplexne serologicky a imunohematologicky. V laboratóriu Magdaléna Fejsáková.

minút, pre niekoho možno život,“ vyznáva sa so svojich pohnútok prísť medzi dobrovoľníkov. O chvíľu dvere otvárajú aj viceprezident pre financovanie William King, Susan Lohrová a Laura Cowellová, manželka generálneho ma-

podporiť 81 železiarov. Bezpríspevkových darcov krvi je však vo firme oveľa viac. Od začiatku roka darovali krv viac ako 1900-krát.

Iveta FIALOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ

Dobrovolníkov z U. S. Steel Košice spojila krásna myšlienka

„Aby ľudia ľuďmi boli...“

V sobotu, 9. júna, spojila krásna myšlienka desiatky hutníkov. V ten deň sa dali dokopy ľudia rôznych profesií, robotníci i manažéri, mladí i tí skôr narodení, aby dokázali, že spoločnými silami sa dá dosiahnuť veľa. Mnohí z nich sa ešte ráno nepoznali, popoludní už pôsobili ako dobrí známi. Jedni prišli osve, iní so svojimi rodinnými príslušníkmi, kolegami, v hojnom počte i americkí manažéri, ich manželky a ratolesti... Tvrdili všetci – bol to pekný deň. Aj keď robotu sťažovala úmorná horúčava... Pocity spolupatričnosti, príležitosť nadviazať nové priateľstvá, utužiť už existujúce, ale hlavne urobiť dobrú vec – pomôcť tam a tým, ktorí to potrebujú, stáli za to. Dni dobrovolníkov U. S. Steel Košice majú za sebou premiéru. Vydarila sa. A my sme boli pri tom...

Zastávka prvá

V Dome pokojnej staroby A. Fischera-Colbrieho na Južnej triede v Košiciach sa zišla partia odhodlaná spraviť za necelých päť hodín z niekoľko árového pozemku plného nahromadených suchých konárov, lístia a divo rastúcich kríkov priestor pre architektu, ktorého návrhy a ich realizácia premenia zanedbaný kus zeme na oázu pokoja a oddychu. Pre starých, ktorí

V Dome pokojnej staroby A. Fischera-Colbrieho na Južnej triede sa zišla skvelá partia, ktorá urobila poriadny kus roboty.

Ženy, medzi nimi aj manželka prezidenta USSK Susan Lohrová, zhrabovali suché lístie a konáre a odvážali ich fúrikom do veľkokapacitného kontajnera.

potom v peknom prírodnom prostredí, pod košatými korunami mohutných stromov budú môcť relaxovať a načerpať tak potrebné sily. Hrable, motyky, krompáče, záhradné nožnice, rýle... Veru, zišli sa tu ako soľ. Kým ženy

hromadili na kôpky suchý porast, odvážali ho do pripraveného veľkokapacitného kontajnera a vysekávali kroviny, chlapi sa pustili do ťažšej roboty. „Vri len nevyjdeme na hanbu,“ zasmiel sa **Marián Fecko** z Labortestu.

Betónový skelet lavičky, ktorá už dávno prestala slúžiť svojmu účelu, bol zapustený v zemi príliš hlboko a odolával i sile troch chlapov. Ale len na chvíľu. Spoločne si s ním predsa len poradili. A to na nich čakali ďalšie. Rovna-

ko, ako už nepotrebné a nevyužívané oceľové konštrukcie zapustené v betóne hlboko v zemi. Prekáračky, smiech, dobrá nálada, ku ktorej svojim dielom prispeli i najmladší členovia par-

tie **Martin** a **Marián Makroczyoví**. Na brigádu prišli v spoločnosti otca **Petra**, inak zamestnanca DZ Teplá valcovňa, ktorý, ako svorne tvrdili ostatní, vlieval všetkým pozitívnu energiu a silu.

Manželka **Lohroví**, viceprezident pre ľudské zdroje **Martin Pitorák** s manželkou **Beátou**, ktorí sa pustili s vervou do roboty tiež, spolu s bezmála dvadsiatkou ďalších hutníkov, urobili

V parku, ktorý sa má zmeniť na oddychovú zónu pre starých, sa s vervou pustil do práce aj prezident USSK David H. Lohr.

Spoločná fotografia na záver. Brigádnikov v Detskom športovom a zábavnom areáli na Alejovej ulici, väčšinu zamestnancov úseku Generálneho právneho zástupcu, prišli podporiť aj hokejisti HC Košice.

kus práce. A pri dobrom guláši sa našiel čas aj na kus reči.

„Bolo to super,“ konštatovala **Dagmar Kredatusová** z Hutníckej družiny. „Sú to správne akcie, robta veru nikoho nezabije, mal by sa do nej zapojiť každý,“ doložila s úsmevom. „Veľa robí aj to, aké je kolektív a tu sa zišiel veľmi dobrý,“ nechal sa počuť **Roman Jesenský** z DZ Energetika, ktorý rady dobrovoľníkov posilnil spolu s bratom Ivanom. „Rozhodli sme sa,“ pridala sa **Ludmila Juríčková**, „že sa sem niektorú sobotu vrátíme a robotu dokončíme. Kontajner je už plný, nemáme kde odkladať odpad. Určite to tu bude veľmi pekné...“ M. Feckovi sa pozdávalo, že prišli pomôcť tam, kde ľudská sila neuspela, aj iní – hasiči s rozbrusovačkou, ba i kolegovia „zarezávajúci“ na Detskom športovom a zábavnom ihrisku. A prečo sa zapojil do dobrovoľníckeho programu a prišiel pomôcť práve tu? Po chvíli uvažovania povedal: „Nuž prečo! Aby ľudia ľuďmi boli. Brigáda bola po organizačnej stránke pripravená veľmi dobre, je fajn, že nám prišli vypomôcť aj hasiči a brigádnici z Alejovej. Bolo to naozaj promptné,“ uznanlivo vzápätí konštatoval.

Zastávka druhá

Autom sa presúvame na Alejovú. A s nami traja ľudia z úseku Generálneho právneho zástupcu (GPZ), kto-

brigádnikmi sa na chvíľu zastavili aj D. H. Lohr s manželkou Susan, ktorí aj tu priložili ruky k dielu a pobesedovali i so starostom Mestskej časti Košice-Juh Jaroslavom Hlinkom.

lo, povie niekto, ale takáto brigáda prináša do nášho života aj zmenu...“ Dobrovoľníci z radov hutníkov pomáhali v ZOO aj vlni, v lete. Natierali vtedy kovové zábradlie pri výbehoch pár-

Sadenice kríkov v Detskom športovo-zábavnom areáli sa rýchlo míňali, ženy pracovali ako včeličky. Ťažšiu robotu si zobrali na pleciah chlapi. Zem, v ktorej bolo treba vyhlbiť jamy na vysadenie stromov, pripomínala betón...

išla robota ako po masle, po niekoľkých hodinách už pôsobili ako zohratý tím. Riaditeľ ZOO Košice Štefan Kollár pochvalou nešetril. „Takí brigádníci by sa nám tu veru zišli aj častejšie.

pomôcť. Čas vyhradený na robotu sa pomaly napíňal. Ešte spoločná fotografia s manželmi Lohrovými, ktorí neobíšli ani túto skupinu ochotných ľudí. A ide sa domov...

ďakovať za perfektne zorganizovanú brigádu pre našich seniorov. Zišla sa tam skvelá partia dobrovoľníkov. Bolo zaujímavé pracovať spolu s prezidentom USSK, jeho manželkou, vice-

ri prišli na Južnú triedu na hodinku vypomôcť. Vracajú sa k svojim, na Detské športové a zábavné ihrisko, kde ich kolegovia, väčšina zamestnancov úseku GPZ, dáva do poriadku okolie príjazdovej cesty do areálu. Michal Tutko, Martin Husár a Milan Mikuš podobné akcie vítajú. Dali sa na ne, ako povedali, aby jednoducho pomohli tam, kde treba. „Nuž, mohli by sa organizovať aj častejšie,“ mienil M. Tutko a M. Husár ho doplnil: „Viete, stretávať sa mimo práce je fajn, utužuje to v kolektívne vzťahy a je to svojím spôsobom aj zábava, pri ktorej urobíme dobrú vec...“ A Milan Mikuš poznamenal: „Budeme na ihrisku pokračovať tam, kde sme prestali – kopeme jamy na stromčeky. Tá horúčava nám ale dáva poriadne zabráť. Aj sme sa už smiali na tom, že nejdeme na rýchlosť ale vytrvalosť...“

V areáli ihriska, kde sme krátko dorazili, vládol pracovný elán. Ženy uhládzali zeminu okolo už zasađených kríkov, pripravovali pôdu pre záhony, chlapi, medzi nimi aj generálny právny zástupca John Wilson a II. asistent GPZ Michael Duff v pote tváre s motykami a krompáčmi hľadali ďalšie jamy. „Musia mať hĺbku minimálne sedemdesiat centimetrov a pozrite sa, aká je tu zem. Kopy kameňov sme už zlikvidovali, ale aj tak... Je poriadne tvrdá,“ poznamenal M. Husár, ktorý sa opäť pus-

Spolu so slovenskými brigádnikmi sa do roboty v ZOO zapojili aj celé rodiny amerických manažérov.

Počas soboty dávali do poriadku oplotenie výbehov v zoológickej záhrade aj viceprezidenti Peters a King.

til do roboty. Vedľa štyria mladí hokejisti z HC Košice, ktorí sa rozhodli priložiť ruku k dielu, rýľovali malý kúsok zeme. Marek Bartánus, Lukáš Škrečko, Michal Lukáč, Tomáš Zagyi dokázali, že sa vedia obracať nielen na ľade s hokejkou.

„Vysadíme tu kvety,“ pridala k nám prevádzkar ihriska Peter Rác. „No, musím všetkých naozaj pochváliť. V priebehu niekoľkých hodín dokázali vysadiť skoro všetky kríky. Mali sme pripravených 670 kusov, čo chvíľu nebudú mať čo robiť, a to nie je ani pol dvanástej. Pracujú ako včeličky...“ Medzi

Zastávka tretia

„Že či dobrovoľnícke práce majú zmysel? To určite! Som presvedčený, že v každom človeku je zakódovaná potreba pomáhať a ak sa správne podchyti, potom je to fajn...“ nechal sa počuť Jozef Taraba z DZ Hutnícka druhovýroba, ktorý sa pridala k dobrovoľníkom v košickej zoológickej záhrade spolu s manželkou Máriou. Aj preto, že prírodu a všetko v nej má veľmi rád. „Poviem to takto, človek má čo cez víkendy robiť aj doma, času je má-

nokopytníkov. V sobotu vynovili ďalšie. S kovovými kefami pri odstraňovaní hrdze z kovových konštrukcií i štetkami v ruke sme tu zastihli celé rodiny amerických viceprezidentov a manažérov – Rogersovcov, Kingovcov, Cowellovcov, Rederovcov, Mullarkeyovcov, Pettersovcov spolu s Miroslavom a Pavlom, synmi viceprezidenta pre riadenie externých služieb a vzťahov Miroslava Kiralvargu, Monikou Milickou, Jozefom Tarabom, Jaroslavom Gulašim, Vierou Verešovou, Martinou Hromotovou, väčšinu z nich aj s niekým z blízkych. Všetkým

Urobili dobrú robotu,“ povedal nám krátko pred spoločným odchodom. A svoj záväzok nám prezradila aj Martina Hromotová: „Myslím si, že s nami môžu vždy rátať. Ak budem mať voľno, rada prídem.“ Užitočne strávené dopoludnie si pochvalovala i Viera Verešová z DZ Doprava, ktorú, ako nám prezradila, potešilo, že ohlásený termín dobrovoľníckych dní nekolidoval s jej pracovnou zmenou a tak mohla po roku opäť v zoológickej záhrade

Počas sobotňajšieho dopoludnia pomáhala pri estetizácii, úprave a skrášľovaní prostredia v Dome pokojnej staroby A. Fischera - Colbrieho na Južnej triede v Košiciach, Detskom športovom a zábavnom areáli na Alejovej ulici v Košiciach a košickej zoológickej záhrade dovedna 79 dobrovoľníkov z radov zamestnancov U. S. Steel Košice.

V pondelok sme dostali do redakcie e-mail od „skalného“ dobrovoľníka R. Jesenského. Píše: „Chcem sa po-

prezidentom, tmočníkom, hovorcom... Splnilo to moje očakávanie a som rád, že som si dobre vybral. Navštívili sme aj obyvateľov domova, nebolo to veselé. Uistili sme sa, že ten park potrebujú ako soľ. Verím, že táto silná firma im ešte pomôže pri zlepšovaní kvality ich života v starobe. Zaslúžia si to. Začalo sa a to je najdôležitejšie...“

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: Jana ŠLOSÁROVÁ
Milan KATUNSKÝ

Krátko popoludní už boli výbehy pre zvieratka v novom šate.